

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt — kr.
 Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű s többször hirtetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
 Hirdetést vagy reclámot magában foglaló újdonság sora 50 kr
 Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

Az exminiszter párbaja.

Báró Fejérváry Géza lemondott miniszteri állásáról, hogy mint egyszerű képviselő és katona elintézhesse lovagias ügyét Ugron Gáborral, az orsz. 48-as párt vezérével.

A lovagias összetűzés okai ismeretesek az olvasók előtt. Tudva van, hogy ezt a politikai köröket, valamint az egész közvéleményt napokig izgalomban tartó lovagias ügyet a honvédelmi miniszternek egy henczegő nyilatkozata és Ugron Gábornak egy ez által provokált közbeszólása idézte fel.

Az nem első eset, hogy Fejérváry báró megfélekedve a helyről, melyet elfoglal s a testületről, melynek körében él és működik — oly durva, gőgös nyilatkozatokat enged meg magának, a melyek ha formailag nem is épen korrekt, de lényegében teljesen elfogadható visszautasítást provokálnak.

A szájas miniszternek ilyenmü nyilatkozatait és insinuációit ugyancsak Ugron Gábor már ismételt ízben utasította vissza a parlamentben.

Ez a visszautasítás már sokszor olyan formában történt, hogy Fejérváry báró személyes sérelmet fedezhetett volna fel azokban. Mindeddig zsebre rakta.

Legutóbb már fegyveres elégtételt követelt. És Ugron Gábor meg is adta neki egész készséggel.

Ugron Gábor és Fejérváry báró vasárnap párbajt vívtak. Első ízben pistolylyal, másodízben karddal. Az előbbi-

nél sértetlenek maradtak. A kardpárbajban pedig mindketten megsebesültek.

Az ügy tehát a lovagias szabályainak megfelelő elintézést nyert. A felek a párbaj után kibékültek.

Most már csak az a kérdés, hogy a közvélemény szintén kibékülve az esettel és ennek a párbajtívó felekre nézve beállott végeredményével — egyszerűen napirendre térhet-e a dolog felett?

Szerintünk nem lehet egyszerűen tudomásul véve az eredményt, napirendre térni az eset felett.

Mi úgy látjuk, hogy Fejérváry báró sem ebből, sem az ezzel hasonlatos esetekből nem tudja, vagy nem akarja levonni a természetszerű konzekvenciákat.

Mindenekelőtt tudni kell a nemes báróról, hogy ő mint miniszter — nyilván az immunitás leple alatt — a parlamenti tanácskozások alatt soha sem tudja megőrizni sem a köteles komolyságot, sem a köteles óvatosságot.

Egész lajstromot lehetne összeállítani a miniszternek olyas nyilatkozatairól, melyekben a gőg, durvaság és a parlamenti illemlről való teljes megfélekedés nyert kifejezést.

Hát Fejérváry urat erről kellene alaposan leszoktatni.

Szerintünk a parlament nem az a hely, a hol miniszterek és képviselők lovagias ügyek felidézésével foglalkozhatnak.

A végén az oly szájas és önteltségében mérleket nem ismerő miniszter — minő Fejérváry báró is — nem csodál-

kozhatik azon, ha a képviselők is elvesztik nyugodtságukat s egyes nyilatkozata által olyan visszautasításra határozzák magukat, a melynek következményei csak lovagias uton enyészethetők el.

Am a nemzetnek nem telhetik gyönyörűsége az ily természetű lovagias ügyek elintézésében. Minden ilyen összetűzés a parlament tekintélyének árt, és a parlamentarizmus komolyságát és erkölcsi értékét érinti.

Midőn az ország első testületében ily jelenetek fordulnak elő — ezek a gát nem vetetik nekik — maholnap anyyira leszállítják a tanácskozások komolyságát, hogy a parlament egyszerűen ledegradálódik egy vívóterem színvonalára.

Hát idáig fejleszteni a viszonyokat — épen a parlament erkölcsi tekintélyének megóvása szempontjából, nem tartjuk megengedhetőnek.

Meg kell értetni Fejérváry báróval, hogy a miniszter nem azért ül a bársonyszéken, hogy a parlamentben szájakodjék s ott provokáljon, hanem azért, hogy kellő komolysággal végezze az országkormányzás dolgát s ha ezt tenni nem tudja — akkor adja át másnak a helyét.

Mert az efféle párbaj-históriák nem nagy hasznára vannak sem az ország közdolgainak, sem a parlament tekintélyének.

És mi épen ez érdekből azt tartanók kívánatosnak, ha Fejérváry báró nemcsak egy párbaj eldőltségéig mondana le, hanem hogy véglegesen lemond-

A DEBRECZEN TARCZAJA.

Cogito...

(Csevegés.)

Irta: Ifj. Móricz Pál.

Igen gyakran és igen sokat gondolkoztam már a felett, hogy a gondolkozási képesség az embereknek szerencsés vagy szerencsétlen tulajdonsága-e? Egyes szavahihető férfiak, politikusok azt állítják, hogy a gondolkozás az emberek szerencsétlensége! És talán teljesen igazuk is van?

Mert végre mi az eredménye — leg-többször — a gondolatokba mélyedésnek? . . . Semmi! Az ember emészti magát, a feje is megfájdul, és a világ, illetőleg a föld mégis csak régi tengelye körül forog.

A ki olyan szerencsés, hogy nem tud gondolkozni, az kényelmesen és gond nélkül éli a világát, mert a mult nem nyugtalanítja, a jelent nem érti s a jövővel nem törődik. Az ilyen embernek minden jó, s tökéletesen meg van elégedve magával, valamint — hasonlóképpen — mások is megvannak vele elégedve. Az ilyen embereket ugyan mi együgyűeknek

nevezük, de az nekik azért nem árt semmit, mivel övek, ugy a földön, mint a tulvilágon az — igazi boldogság . . .

A mindenek felett gondolkodó ember nem tud egyetlen egy darabka kenyérkét sem megenni a nélkül, hogy a szántás-vetésre, az ekére, az arató gépre, cséplő-gépre, majd a szélmalomra ne gondolt volna. A szélmalomról eszébe jut Don Quixoté, Don Quixoté-ról Cervantes, Cervantesről a spanyol irodalom, a spanyol irodalomról a spanyol csizma, a spanyol csizmáról a spanyol vagy kőrishogárpóra, a spanyol bogár porról az álnok Biberac, Biberac-ról ismét a kéjencz Ottó, a ledér Ottóról a dühöngő Bánkban szerencsétlen felesége Melinda, majd a döllyős Gertrud, halála és így tovább. Ilyen gondolat menetel avagy gondolat-ugrásai már egy közönségesebb gondolkozónak is vannak.

Ha azonban már valaki a rendkívülinél is különb gondolkodó, akkor még merészebb ugrásokat tesz, ugy hogy ennek a gondolatmenetét már nem is merészelem rajzolni; mivel az, ha egyszer egy gondolatot feltekerithet agya gyorsan pergő orsójára addig félbe sem hagy a gondolkozással, míg legalább a nagy

»Lexikon«-ban foglaltakat mind el — és át — nem gondolta.

Példa vagyok reá jómagam, ki pedig egy hajszállal sem vagyok különb a legközönségesebb gondolkozónál.

A minapában ugyanis egy kissé későske tértem haza egy italozó társaságból. — Megvallom, nem kicsit voltam mámoros. Aludni sehog sem tudtam. Izgatottan ürögtem-forogtam ágyam párnáin. Ágyamtól alig pár lépés távolságban kis íróasztalka volt felállítva, ép az ablak szomszédságában. Az ablakon át be szűrődő holdsugarak rezegve fonták körül az öreg »Bánki« bácsi érdekes, az asztalra felállított »gypsz« figuráját. Tekintetem véletlenül az asztalkára esett, melyen szép hamvas-piros »lányemlőjű«*) almácska feküdt. Az érdekes alkotásu almácska oly hivogatólag kacsingatott reám, hogy én annyira megkivántam, hogy kiszálltam ágyamból, s érte siettem. Az alma, melyet kapzsi kezekkel emeltem kiszáradt ajkamhoz, pompásan ízlett . . . Alig haraptam bele egyet-kettőt, már is üdülve éreztem magamat. Így — almával kezemben — feküdtem vissza ágyamba, a hol is álmatlan perczeim

*) Népies nyelven ugyan másként nevezik.

dásával előzze meg a párbajokat.

Ezzel legalább hála kötelezné le a nemzetet!

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 21-én.

A képviselőház tegnap folytatta a kereskedelmi szerződések becikkelyezéséről szóló javaslatok általános tárgyalását s a vitát Helfy Ignác nyitotta meg, érdekes beszédében maga is megújítva azokat a közjogi agályokat, melyeket Ábrányi Kornél a szombati ülésen kifejtett. Utána Beöthy Ákos szólalt fel s általános figyelem között bírálta a kormány kereskedelmi politikáját. Baross különösen azt iparkodott kimutatni, hogy a szerződések folytán a kereskedelmi politikának nemesak formája, de lényege is megváltozik. A miniszter végül a közjogi rekriminációkra válaszolva, arra hivatkozott, hogy az »osztrák-magyar monarchia« és »Ausztria-Magyarország« kifejezéseket a régebbi törvények is felváltva használták s mind a kettő teljesen törvényes. György Endre, a ki a miniszter után szólalt fel, hangsúlyozta, hogy a szerződések csak azért fogadják el, mert a védelmi politikától a tranzakcióra való átlépés első stádiumát képezik. Miután még br. Kaas Ivor kijelentette, hogy a tárgy sürgősségére való szempontból a szótól eláll, a vitát berekesztették. A ház a javaslatokat általánosságban egyhangúlag elfogadta.

A részletelnél vita nem volt.

BELFÖLD.

Az Ugron-Fejérváry párbaj.

Ugron Gábor és br. Fejérváry között vasárnap a déli órákban a párbaj megtörtént. Segédek voltak Ugron részéről gr. Bethlen Gábor s ifj. Ábrányi Kornél. Fejérváryé gróf, Károlyi Tibor, és gr. Keglevits István. Először pisztoly párbajt vívtak. A felek kétszer löttek egymásra, de egyiknek sem talált a golyója. Ezután karddal folytatták a párbajt tovább. Fejérváry báró három, Ugron Gábor két kisebb vágást kapott. A felek a párbaj megtörténte után kibékültek.

A főrendiház tegnap délelőtt rövid ülést tartott Szilágy József koronaőr elnöke alatt. Az elnök megemlékezett a ház halottjairól, Henrik és Zsigmond főhercegekről, továbbá Esterházy László grófról, Hunfalvy Pálról és Wenzel Gusztávról. A ház elfogadván a gazdasági és igazoló bizottság jelentéseit, észrevétel nélkül megszavazta a millennialis kiállításról, az ujoncz-jutalék megajánlásáról és a

tanítói nyugdíjak rendezéséről szóló törvényjavaslatokat.

KÜLFÖLD.

A történelem fodroló pontja. A német császár az »Uj palotában« megvendégelt számos képviselőt az összes pártok kebeléből a szociáldemokraták kivételével. Asztal felett a császár Caprivi gróf birodalmi kancellárt él-tette, miközben így nyilatkozott: »A történelem fordulópontján állunk. Ez Caprivi birodalmi kancellár érdeme.«

A hadi kutyák. Az »Armeeblatt« a következőket jelenti: »A hadi kutyákat nálunk legelőször a hercegovinai cirikáló csapatoknál alkalmazták és pedig a hegyes vidékeken nagy sikerrel. Ettől kezdve több boszniai, hercegovinai és dalmáciai csapatnál tettek kísérletet és az eredmény oly kedvezően ütött ki, hogy most a hadügyminiszter már elhatározta a hadi kutyák rendszeresítését. Már új évtől kezdve minden csapatestnél meghatározott számú hadi kutyát fognak tartani és kitanítani, melyeket előrsi és őrzárati szolgálatoknál alkalmaznak.«

Paripa mint lapmelléklet.

A szerkesztőségben komoly és ünnepélyes tanácskozás volt.

A fölött folyt a beszéd, hogy milyen melléklettel lepjük meg karácsonyra a közönségünket.

A félkilogrammos újságmelléletek a szatocsok nagy szomorúságára kimentek a divatból s most már órákat, sőt Nagyváradon evőeszközöket is mellékelnek a karácsonyi számhoz ebédrel és vacsorával.

Utánzásba nem akarunk esni, valami új kell, valami pokoli új, a mely elragadja a közönséget.

Az én eszmém volt, — hogy olyan új dolog, — a mely legjobban elragadja a közönséget, — nem lehet más, — mint egy paripa.

Adjunk mellékletül a laphoz egy lovat.

A szerkesztőség tagjai leszédültek a koloszszásli eszmétől a székekről a kanapéra.

Egy liter otkolon kellett, míg újra elmondhattam az eszmémet!

A lovat megvesszük és joga lesz rajta minden előfizetőnek lovagolni, azután pedig kisorsoljuk!

A lóvásárlással persze engem biztalmeg.

Hiába mentegtem magamat, hogy soha életemben nem vettem lovat, — sőt még csak

nem is ültem rajta, azt mondták, — hogy ők is így vannak a lovakkal és így mégis csak én vagyok a dologban a főszakértő.

Kimentem hát a kiadóhivatal 200 frtjával a lóvásártérre. Mi is kell más a lóvételhez, mint pénz meg ló.

Volt ott ló elég. Valamennyi felém fordította a hátulsó lábát, hogy megrugjon. Czudar veszedelmes állatok ezek a lovak, bizonyosan azért is fogják háttal a kocsi felé, — hogy ne tudjanak rugni.

Kiszemeltem egy lovat, a melyiknek be volt kötve a hátulsó laba. Az jó lesz nekünk: míg meg nem gyógyul a laba, nem fog rugni.

Valami cigányféle ember árulta. Elszomorodott, mikor kijelentettem, hogy meg akarom venni a lovat. Azt mondta, hogy a szive megszakad, mert ily jó ló nincs a világon.

— Hát akkor miért adja el?

— A tél, uram, a tél, éheznek a rajkók.

— Nincs valami baja ennek az állatnak?

— Dehogy van könyörgöm, olyan egészséges ez, mint a sárkány, mindössze a lábáról ment le tegnap a bőr. Ha az begyógyul, ugy repül, mint a madár.

— De mintha a szemei homályosak volnának.

— A bánattól van uram. Egész éjjel sirt a szegény pára, mert úgy érte ez a szót, mint az ember.

Meghatottan kérdeztem az árát.

— Az utolsó árát.

— Az utolsó!

— Százötven forint!

Ez kitünő, gondoltam magamban: még meg is takarítok magamnak 50 frtot.

A ló köhögött.

— Hohó, talán influenzában van a lova?

— Nincs ennek semmi baja nagyságos

(igy) uram, csak belső sirása van, hogy el kell tőlem válni. Csuklik.

Mindjárt láttam, hogy egy jó lelkű, naiv emberrel van dolgom.

A lovon látszott, hogy nemcsak 150 frtot ér, hanem jóval többet, tehát valószínűleg leszállott a ló ára, mint a kukoriczáré.

Eszembe jutott, hogy a lónak a fogát is megszokták nézni.

— Mutassa a fogait, — szóltam a cigányhoz.

A cigány vicseritott.

— A lova fogait mutassa!

— Ugy eszik ez uram, mint a farkas, — felelt a lova száját fölnyitva.

kevesbitése céljából elkezdtem gondolkodni, sőt gondolkodtam is sokaig azon fontos szerep felől, melyet az almák, — arra ugyan nem merek hitet tenni, hogy éppen a »lány emléjü almák« — a világtörténelemben játszottak.

Természetesen, hogy legelőször is a Páris almája jutott eszembe. Ama vitás alma, mely előidézte az erzsébet bukását és a nagy Homér Iliását a — görögben egyedül csak a »hevesie« vérbélü görögöt kedvellő — tanuló ifjuság nagy keservére... A hesperidák arany almájáról sem feledkeztem meg, de mégis magától érthető okokból az »O szövetség« híres almája felett gondolkodtam legtöbbit. Ez valóban is szolgálta-tott egy — az egész hosszú éjszaka tartamára, elégséges, s meggondolásra méltó anyagot...

Istenem! Istenem, ha elkondolom, hogy mily más volna most a világ sorja, ha kíváncsi Éva anyánk, a tudás fája helyett, az élet fájáról evett volna gyümölcsöket.

Nem volna szükségünk a »patyikusok« ördög-konyhája főzte, mérges kotyvalékokra, sőt nem magokra a doktorokra sem; de nem a doktorok virágos kertjére a — temetőre sem... Sőt a malitiosus poeta sem hangolhatta volna kobzát »házi orvosa« születése napján, ilyen csipős dalocskára:

N. orvosnak neve soha sem vesz,
Mert e tágas temetőn
Minden kö bizonyoságot tesz,
Hogy a széles nagy földön,
N. nagy tudományának
Emlék oszlopi állanak!*)

Az élet biztosító intézetek sem létezhetnek s küldhetnének nyakunkra toladó ügy-nőkeiket, kiket ha az ajtón kilöktünk, az ablaknál már »seprő nyélle« várhatunk.

A »homóopathisták« nem veszekednének örökké az »allopathistákkal« a felett, hogy mint jobb és egészségesebb az embereket a föld alá juttatni, tudniillik, hogy: keves avagy sok orvosságot szükséges-e ezen nemes cél elérésére a szegény áldozatba bele-tölteni?

Nem olvashatnánk könnyező szemekkel semmiféle nekrológot, de nem is gyönyörködhetnének édesdeden kacagó örökösökben sem...

Az embernek nem volna szükséges a napi kenyér beszerzése végett törni magát. A falusi iskola mesterek is urasan élhetnének sőt a Sanyaru Vendel éhínségéről sem szólna folyton a krónika.

A »Kegelet« diszes kocsjaira sem lenne szükség, de a rezes orru kántorokat is elvi-

*) Az 1832-33. évi »Sok féle« cz. zsebkönyvből.

hetué mind azon az ördög — Czinkotára, hol még nagyobb lenne az »itcze« s a mi fő, ingyen mérnék a nemes »Quarzos«-t. Akkor volnának még csak rezes orru kántorok hej de — sokan...

Nem volna szomorú játék, nem volna drámai anya. És anyós?... Jaj az — igen!!

Nem existálna, annyi sok százezer titkos dráma író és megkeseredett szívű poeta; de az intrikusok is elmehetnének Kukutyinba zabot hegyezni, mert az emberek élete csupa merő mulatságból állana ki.

A paradicsomi színházakban még érdekesebb »costume«-ban játszanák azt a »Szini tanodát«, melyet a mai kor »finom izlése« »kassza« darabbá avatott fel, de a melynek legfőbb vonzereje azonban alapjában csak a »kórista nők« vattával kitömött a lapzatában, illetőleg t a lapzatában rejlik...

A föld nem szülne gyávt. Mindenki hős és bátor lenne, mivel hogy a legénykedés által nem volna veszélyeztetve senkinek sem drága élete. Óh mily vitézek is volnának akkor a paradicsombéli »zsidó honvédek!«...

Lefuttak volna a katonáskodásnak is, en-

A lónak apró fogai voltak, mindjárt látam, hogy fiatal.

Siettem megvenni. Egy ott ácsorgó suhanczot biztam meg a haza vezetésével.

Azt kérdezte, hogy hova vezesse: a peczerhez-e, vagy a lódoktorhoz?

Azt mondtam, vezesse utánam.

Azzal megindultam büszkén, mint illik egy szakértőhöz és szivemből sajnáltam, hogy nyereg nincs rajta. Bizony isten megpróbáltam volna rajta a lovaglást.

— No itt a karácsonyi melléklet! kiállítottam az udvarba érve, fejedelmi ajándék lesz az olvasó közönségnek.

Hát nem lehúzták a százötven frtot a fizetésemből!

— n — e.

Ujdonságok.

* **Népesedés.** Decz. hó 6-ától decz. hó 12-éig született városunkban: I. R e f o r m á t u s: törvényes 14 fiu, 11 leány, — törvénytelen 3 fiu, 1 leány, — együtt: 29. Halvaszületett 2 fiu, 2 leány, — együtt: 4. II. E v a n g é l i k u s: 0. III. Z s i d ó: törvényes 2 fiu. Elveszültek összes száma: 31, — melyet ha egybevetünk az elhunytak számával (45), az apadás: 14.

* **Pályadíjak.** A főiskolai magyar irodalmi önképző társulat ez évre a következő pályakérdéseket tűzte ki: 1. A magyar irodalom köréből: Arany, Petőfi és Tompa elbeszélő költszetének összehasonlítása (terjedelme 4—5 iv), jutalma 25 frt. 2. Költszet köréből: irassék egy népies tárgyú és hangu ballada, jutalma; egy darab magyar arany. 3. Elbeszélés köréből: irassék egy elbeszélés, melynek tárgya a magyar történelemből veendő, jutalma: egy darab magyar arany. 4. Műfordítás köréből: Schiller. «Die Götter Griechenlands» című költeményének szabatos és hü fordítása, jutalma: egy darab magyar arany. Beadási határidő 1892. május 1. esti 6 óra.

* **Az ifjúság munkálkodása.** Megjelent a hittanszaki önképző társulat «K ö z l ö n y e s e n e k 3-ik száma, a következő változatos tartalommal: »Karácsony estéjén«, költemény Szabolcska Mihálytól. »Az első erdői zsinat«, Bátor Gábertől. »A pásztori levelek igazeredetiségéről«, Domby Lászlótól. »Oratoriumi szemle«. Végül vegyes közlemények.

* **Miniszteri körrendelet.** Valamennyi törvényhatóságnak. (Budapest főváros és Pestvármegye kivételével.) Értseim a közönséget, hogy az 1889. évi szeptember hó 11-én 46151. III/8 sz.: a kelt rendeletet, mely szerint a szarvasmarháknak, juhoknak és kecské-

nek a fővárosi állatvásártérre lábón való felhajtása megtiltatott, ezennel hatályon kívül helyezem. Budapest, 1891. december 11-én B e t h l e n.

* **Minden másodpercben egy halál.** Ujabban az a számítás készült az emberiség halandóságáról, hogy évenként az egész földgömbön harminczhárom millió ember hal meg. Ebből a számból egy napra 91,555, egy órára 6730, egy perczre 61 s így egy másodperczre valamivel több mint egy halál esik.

* **»Se nem csapszék, se nem bolt!«.** A városi hivatalok közül a »legnem hivatalosabb« kinézése van — de csak kívülről — a vásárbíróságnak. Ezt a nemes hivatalt mindenfelől boltok környezik, szatyingos, bádigos, óras üzletek jobb- s bal. felől De különben magának a hivatalnak is nagyon »boltias« kiállítása van. Nagy üveges ajtók, és oly széles, meg hosszú »auslag«, melynek üvegére nem egy fúteczai kereskedő irigy lehetne. Egy szóval egész modern kinézése van a hivatalnak, de — mint mondtuk is, csak — kívülről. Sok jó falusi asszonyt is lépre vitt már szerény kinézésével. Alig mulik el nap, mikor két- vagy három gubás atyafi, no meg ugyanannyi kis bundás menyecske be ne álltana oda, majd egy »pakli gyufáért, vagy két garas ára szatyingért«, »petroért«, de elvéteve egymásik meg »szél czukorért« is, mivel azt hiszi a szegény áldozat, hogy biz ott »patyika« volna. Persze mindnyájan üres kézzel távoznak a díszes bolthelyiségből, a hol míg mi riporterek a »vásári« meg a »piaczi árak« állásáról kapunk jegyzéket, addig más közönséges emberek meg a »m a r h a l e v e l e i k e t« kaphatják meg... A multkor is, bezzéli Sándor bátyánk, beállt hozzánk egy kifordított bundájú s belül hájas komámasszony, s azt kérdi, hogy hogy adjuk a »pakoló papirnak« a kilóját? Mert biz ú kelme venne?...
— Nem papir-kereskedés van itt lelkem, hanem hivatal! mondjuk neki
— Hát akkor minek rakják ki az »ájlógba« azt a menkü sok poros pápirost? tromfol vissza a menyecske, ki sehogy sem akart bele nyugodni abba, hogy azt a sok, elintéztet aktát, mely már nem fért meg a hivatal szekrényeiben, az »üres kirakatba« is kirakhassák a város hivatalnokai.

* **Szabolcska Mihály** a karácsonyi ünnepek alkalmával Párisban a Hotel Burgundi egyik termében párisi magyar hitsorsosaink előtt magyar istenítiszteletet tart. — Örömmel vesszük tudomásul, hogy idegenben, francia földön is megzendül nyilvános istenítiszteleten a magyar szó, — külföldi honfitársaink hazai édes nyelvünkön dicsérhetik a keresztyenség nagy ünnepén a világ Megváltóját.

— — Ilyen volna a világ sorja, ha az álnok kigyó Éva anyánkat el nem csábította volna és reá nem vette volna, hogy egyék a »tiltott fa« gyümölcséből. De mert a kiváncsi Eveline — a mai nők hü minta képe — engedett a kigyó borbé bujt ördög Mephistofeles császbavainak, szenvedünk mi a bűnbán születtét utódok, kiket a halál ezer meg ezer alakokban pusztít.

Egyiket az unalom öli meg, a másikat a türelmetlenség. Egyiknek az influenza, másiknak a hallatlan nagy szerelem ásatja meg rideg sirtgödrét. Az egyiknek az epé futja el az élő erét, a másiknak meg a pénz hiánya okoz halált hozó gondokat.

Egyszóval mi nem vagyunk többé halhatatlanok, tehát Hazafi Veray Jankó sem fog örökké élni.

Nemde, ez valósággal szomorú gondolat? És ilyen vagy még ilyenebb gondolatjai vannak a gondolkozni tudó és szerető embernek ha almát lát, avagy eszik....

— — De most már csakugyan jó éjszákát világ....

* **A dohány beszállítás.** Vig élet van ilyenkor a pusztai tanyákon. Van pénz, akár halomszámra is, mert a dohányos, a »kukás« legény, ha jól beütött neki a dohánytermés, csak úgy rakja zsebre a sok, selymes nagy bankót. Milyen finom bankók, még össze sincsenek gyürődve, azon vadon ujdonat, a hogy a prés alól kikerültek, jönnek ki a »dohány beváltó« hivatal pénztárából, a boldog termelők kezébe. — Hogy aztán ismét csak oda folynak azok vissza, az már nem kérdés! Ki gondolna most avval, mikor a dohány, azok a bársony puhaságu, aranyos színű dohánylevelek, melyeknek gomolygó, illatos füstjénél oly szépen lehet ábrándozni, finoman le vannak simítva, sőt már fel is vannak rakva ama utrakész szekerekre, melyek a »beváltó hivatalig« meg sem állanak. Hosszu karavánokban húzódnak a tanyákról a város felé. Az értékes teherrel megrakott szekerek után vigyázva ballagnak a ködmönbe burkolódzott dohányosok, kik egész évi terhes munkálkodásuk eredményét rakták fel egy-egy ilyen szekérkére...

— Hők család! hangzik el a lomha béres ajkáról a biztató szó, ki nagyokat cserdit ostorával a tinók nyaka közé. Hátul jönnek a csengős-bongós paripáktól vont lovasszekerek, itt már nem szükséges az ostorpatogatás, elég egy a foghegyről kibökött szerény:

— Gyí te! is... Igy húzódnak nap-nap után végig a széles piaczon a máhás szekerek, némelykor 20—30 egymás után. Bámuló moraj kél a köpködő kaszinó derék tagjainak ajkán, kik az ámulat hangján kiáltanak fel:

— Oh mily sok, szép dohány!

— Csak az Ur Isten finánczot ne teremtett volna! jegyzi meg egy másik, kinek a szavai mindenfelől általános helyeslésben részesülnek...

* **A névjegy.** Párisi divat, ergo kilátása van, hogy hamar fog nálunk is utánzásra találni. A most megújított saison egyik legfőbb kelléke a névjegy, vagy magyarán a vizitkártya. A legújabb és legelegánsabb példányok, melyek az idén divatba hozattak, a női névjegyek, melyek kelléke, hogy nagyon kicsike és nagyon vékony legyen, Tollkőnyű elefántcsont papíron nyomtatnak, mely papír alig 4/2 cm. hosszú és 2/2 cm. széles. A névjegyek kicsiségével azt akarja a rossz férfivilág dokumentálni, hogy a hölgyek ne foglalkozzanak sokat az irás használatán és kompromittáló foglalkozásával; kivételt csupán a házaspárok névjegyei képeznek, melyek hivatalos alkalmakkor használatnak. Ezek továbbra is respektábilis nagyságuakat megtartják.

* **Gyászjelentés.** Oláh Gyula kereskedő, Jolán, Gyula és egy még névtelen leányka gyermekeivel; özv. Kovács Józsefné, szül. Orosz Juliánna; nagy számu közelebbi és távolabbi rokonaink nevében is, fájdalomtól megtört szívvel tudatják a felejtethlen jó nő, anya és leánynak, szerető rokonnak Oláh Gyuláné szül. Kovács Juliánna asszonynak élete 25-ik, boldog házassága 7-dik évében, 8 napi súlyos szenvedés után, folyó hó 21-ik napján történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi részei f. hó 23-ik napján délután 2 és fél óraker, a róm. kath. szertartás szerint, a varga-utczai 2193. számu háztól a czepléd-utczai temetőbe fognak örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre az elhunytak rokonait, ismerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen. 1891. december 21. A temetést Dankó M. temetkezési intézete végezte.

* **Halálozások.** Decz. hó 6-ától decz. hó 12-éig elhunytak városunkban: Nánási Mária, 16 é., ref., tüdőlob. Török János, 3 é., ref., görcsök. Varga Sámuelné, 36 é., ref., tüdőgümőkór. Joga János, 2 é., ref., tüdőlob. Szabó Juliánna, 44 é., ref., tüdőlob. Sugár György, 65 é., kath., vérhas. Ibrányi Istvánné, 62 é., ref., tüdőgümőkór. Szentesi Katalin, 1 hó., ref., veleszületett gyengeség. Bisánczy János, 9 hó., kath., agylob. Hajdu Erzsébet, 10 hó., ref., tüdőhurut. Tóth János, 61 é., ref., tüdőlob. Nagy Péterné, 54 é., ref., tüdőlob. Jámbor Imre, 2 é., ref., tüdőlob. Grell Imre, 1 é., kath., gyermek-aszály. Nyitrai István, 16 é., ref., hagymáz. Takács Róza, 1 hó., ref., veleszületett gyengeség. Varjas Zsuzsanna, 69 é., ref., tüdőgümőkór. Mayer Ferencz, 61 é., kath., szervi szivbaj. Özv. Pogrósek Antalné, 65 é., r. kath., tüdőlob. Szacsuri? ref., halva-

nek következtében manapság nem sajtólnák »Wekerle huszárai« a szenvedő magyar embert a dóért, mely a »Männlicher« puska gyártásához szükséges költségek fedezésére szükséges. Nem volna háboru sem, de nem hallanánk békés polgárokon kegyetlenkedő inczi-finczi hadnagycskáról sem, mivel ilyen csoda teremtményei az Istennek egyáltalában nem léteznének.

Az egy éves önkénteseknek sem kellene két évig szolgálni, mivel ily sárga-fekete zsinóros nadrágba bujtatott »prófont magazino k«*) szintén ismeretlenek lennének.

Schwarz Berthold sem találhatta volna el a puskaport; sőt Schwarz Lázár ur »néhai zálogházára« sem lett volna szükség, mivel bajosan hiszem, hogy akadt volna, olyan könnyelmű ember, ki szükség nélkül — amolyan jól ismert keresztyéni perczentre — egyetlen ruhaneműjét, az Eldorádóban is nehezen nélkülözhető — fügefalevelet hozzá becsapta volna.

Mindnyájan halhatatlanok volnánk, maga Hazafi Veray Jankó is örökké élne.

*) Katonai műszó.

szülött fia. Kovács Károly, 31 é., ref., tüdőgümőkór. Szabó József, 6 hó., ref., bélhurut. Orosz Eszter, 15 é., ref., tüdőgümőkór. Czirkák Lajos, 48 é., ref., tüdőgümőkór. Szakál Zsuzsána 2 é., ref. hökhurut. Osváth Ilona, 14 é., r. kath., hasi hagymáz. Özv. Majthényi Ferenczné, 59 é., ref., hasi hagymáz. Kopéczy Pálné, 62 é., ref., tüdőlob. Györfi Julianna, 10 hó., ref., tüdőhurut. Veres Mihály, 62 é., ref., hashártyalob. Tóth? ref., halvaszülött fia. Kiss Gyula, 15 é., roncsoló toroklob. Óvári István, 64 é., ref., veselob. Szegedi Margit, 7 hét., ref., bélhurut. Márton? ref., halvaszülött fia. Szatmári János, 42. é., református, tüdővész. Balogh Mihályné, 52 é., ref., agyhártyalob. Varga? 2 hét., kereszteletlen leány, görcsök. Klein? zsidó, halvasz. fia. Groszman Anda, 1 1/2 é., zsidó, bélhurut. Özv. Harsányi Istvánné, 78 é., ref. végegyengülés. Angyalos Paula, 36 é., g. kath., szervi szívba. Csikos Eszti, 10 hó., ref., bélhurut. Furman Lőrinczné, 50 é., r. kath., veselob. Ellbogen Róza, 2 hó., zsidó, bélhurut. Elhunytak összes száma: 45, ezek közt 20 öt éven alóli gyermek van, tehát az elhunytaknak kisebb fele.

* Bizottsági tagok választása. Debreczen sz. kir. város választott bizottsági tagjai közül 4 elhunyván, ezeknek helye választás útján holnap töltetik be. Fölkérjük elvtársainkat, hogy szavazati jogukat gyakorolni el ne mulasszák!

* Farkasok garázdálkodása. Alig köszöntött be a tél, s fagyott jégkeményre fel a föld, már is egyre érkeznek be a hírek a tél misériáiról. Borzalmasabbnál borzalmasabb történetek, melyeket lefekvés előtt a gyengébb idegzetű embernek nem is tanácsos olvasni, mert vele találna álmodni. Kirabolt tanyákról, meggyilkolt »erdőkerülőkről«, — na meg farkasoktól felfalt »sonkolyos« és »drótos« tótokról, kiknek csak a csizmáját, illetőleg a bocskorát hagyták meg meg a vérszomjas fenevadak, melyek városunk széles határában is nagyon elszaporodtak. A »halápi« erdőben telelő juhok gazdák, kik a tápláló legelőre húzódtak oda lompos fűrű magyar juhaikkal, a napokban is panaszt tettek a mezőrendőrségnél, hogy a sok éhes farkastól alig tudják már őrizni a nyáját. E vakmerő fenevadak mindig a nyáj körül lappanganak, s már eddigelé is, nem egy ártatlan bárányka esett áldozatául vérszomjuknak. Ajánljuk a vadásztársaság tagjainak figyelmébe ezt az érdekes hírt, a mely kedvező vadászat sikerével kecsegteti őket.

* Halálozás Vojnovics János, a katonai ügyosztály hivatalnokja, ma reggel agyszélhűtés következtében hirtelen meghalt.

* A fehérvári Kossuth-kép. Tegnap jelentettük már, hogy Székesfehérvárott nem lehetett leleplezni azt a Kossuth-arcképet, melyet Károlyi Gábor gróf orsz. képviselő a város közgyűlési terme számára festett, mert a főispán ellenzi a leleplezést. A székesfehérvári »Szabadság« részletesen elmondja a nagy feltűnést keltett ügyet. Tóth Artur városi bizottsági tag, a függetlenségi párt elnöke, annak idején bejelentette a városi közgyűlésnek Károlyi gróf ajándékát. A közgyűlés a bejelentést tudomásul vette. Most, hogy a kép rendeltetési helyére megérkezett, több városi bizottsági tag azzal a kéréssel fordult Havranek József főpolgármester útján Fiáth Miklós báró főispánhoz, hogy a Kossuth-kép leleplezése végett hívjon össze rendkívüli közgyűlést. A főispán erre egy leirattal felelt, melyben így okoskodik: A közgyűlést ez ügyben nem hívhatom össze, mert ennek az intézkedésnek nem volna jogalapja. A közgyűlés határozatában ugyanis nincsen szó sem arról, hogy a Kossuth-képet a város elfogadja, sem pedig arról, hogy ezt a tanácssteremben kifüggeszti és leleplezi. A közgyűlés a jegyzőkönyv szerint egyszerűen csak tudomásul vette a kép felajánlását s ebből még a többi nem következik. — E hó 28-dikán lesz a legközelebbi városi közgyűlés, melyen okvetlenül tárgyalni fogják ezt a főispáni leiratot.

* Csak megintette. Törvénybe idézték a Macsi Tóth János kocsisát mert kint a gazda tanyáján kegyetlenül elverte a majo-

rost Pásti Jánost. Vasvillával ütött kettőt — hármat, azután tovább nem is számolta, a majoros fejére, kinek csak az volt a szerencséje, hogy gyermekora óta szokva lévén az ilyesmikhez — vastag koponyacsontjában még az ütésel is kevés kárt tehetek. Egy-két lék a fején, katonai dolog, meg aztán »eb csont beforrad.« Hanem azért feljelentette a »vasvillás kocsisat«, a ki — állítólag — minden ok nélkül »érdekelte volna« meg.

Hát Kukoricza Jankó, miért bántottad te ezt a becsületes embert, mikor az nem nyult hozzád? Miért törted be a fejét? Ezért lakolni fogsz! mondja a katonás magatartású kocsinak a szigorú tekintetű kapitány.

— Mán kirem alássan, nem bántottam én Ő kelmit! mond a kocsis.

— Hát a vasvillával mit csináltál? Meg mit jelentsen ennek a szegény embernek a koponyáján ez a sok erős ütés?!

— A fiu csak vonogatja egy darabig a válaít, majd oktató-hangon imígy szól:

Rosszul tetszik czilozni kapitány uram, mert én tisztára nem bántottam Ő kelmit, csak egy kicsit — megint tettem, hogy ne lapatyljok mindig utánam a gazdánál! fejezte be mondókáját a következőketes legény.

* A hajléktalan sorsa. Egy rongyos csavargót szállítottak be ma a városházától a közkörházba. A szegény párának keze-lába elfagyott, mert már napok óta a városháza udvarán, abban a »szemétládában« tartózkodott, s abban volt szállása, melybe a városház sok »szennyét, piszkát, szeméjét« (pedig van ilyen, de sok) gyűjtik össze. A gödörből, melybe máskor a rongyok keresése végett mászott le a »puttonyos« ember, huzták ki ma reggel összefagyott állapotban a város hajdúi. Bizony, bizony városunkban is felférne már egy, a »hajléktalanok« számára épült, menhely, melynek felállításán fáradozni, minden érző szívű emberbarátnak kötelessége volna. De tudjuk, hogy hiába falra hányni a borsót, mert a pénz kell másuvá, kell-a, kell-a, mondjuk, a ballet kitarására.

* Ismertető jele, hogy pislog. mondja a hivatalos »Rendőri Közlöny« id. Bereczki Károly 42 é., r. kath., lakos felől, ki pár nap óta nyomtalanul eltűnt családja köréből, s kit mint idegent rendőri uton kerestetnek. A ki tehát valahol, akár uton, akár utcán, akár a kocsmában, akár kocsmán kívül egy »pislogós szemű« nyurga uri embert lát, tartsa elmulaszthatatlan kötelességének jelentést tenni erről a rendőrségnek, mert különben — — Reszketsetek tehát pislogós szeműk!...

* Köszönetnyilvánítás. Mindazon jóbarátok, kartársak és jóakaró ismerősök, kik forrón szeretett Arthur fiunk végtisztesség tételénél személyes jelenlétükkel megtisztelték s ez által lesújtó fájdalomukat enyhíteni kívánták, vagy a kik részvétüket egyébként is szívesek voltak nyilvánítani, saját és családom nevében is fogadják halás köszönetemet. Debreczen, 1891. december hó 21-én. Hrabovszky Endre.

* Hálanyilatkozat. Alólirottak a róm. kath. leányiskola IV. osztályába járó szegény sorsu növendékek, hálattal szívvél mondunk köszönetet tanuló társnőink kegyes szívű szüleinek s azon jóakaróknak, kik mint iskoláinkhoz teljesen idegenek, csupán jó szívtől vezéreltetve könyörödományaik által a karácsonyi szent ünnepekre, de egyszersmind a hosszú téli idősakra megszerezték nekünk a legszükségesebb s a legnélkülözöttebb ruhadarabokat. Az adományozók névsora s az adományozott összeg: Idegen jötevők: Nagy Lajosné Dobozi Erzsébet 1 forint, Dobozi Edéné 50 kr, Kosztinek Antal 1 frt, Szenderffy Béláné 50 kr, Reiter Henrik 20 kr, N. N. 30 kr. Szülők részint saját, részint gyermekük neve alatt: Albert Józsefné 40 kr, Ámend Józsefné 1 frt, Ámend Gyuláné 20 kr, Bernát Margit 40 kr, Boschetti András 1 frt, Ch. Gyuláné 50 kr, Dózsa Kornélia 1 frt, Özv. Fekete Gyuláné 40 kr, Fábán Lajos Mór 50 kr, Hanke Emma 50 kr, Horváth József 20 kr, Leszkai Ferenczné 1 frt, Molnár Anna 20 kr, Nászay Mari 1 frt, Paczelt János 50 kr, Rác Istvánné 40 kr, Rechnik Anna 50 kr, Suhajda Mariska és Róza 1 frt, Suleza Győzőné 50 kr, Szilágyi

Margit 50 kr, Tacz Mariska és Anna 70 kr, Vágner Mária 50 kr, Wind Frigyesné 50 kr. Kelt Debreczen 1891. decz. 21. Mészáros Róza, Munki Terézia, Oláh Julianna, Sivó Mária.

* „Isten veled Tisza-Füred“ mert már én innen elmegyek, zengedezte, de aligha nagy fennhangon Nagy Rózsi cigány-asszony, kit a füredi járásbíró, mint szökevényt kereset. A 147 centiméter magas, formás, barnaképű 25 esztendő cigány-menyecske ugyanis, kinek különös ismertető jele, hogy nagyon is cigányos dialektusban beszél a magyar nyelvet, s ki jelenleg hitess társ nélküli állapotban leledzik, a faluban vissza-hagyta három kis füstös gyermekét. A rigó anyát e miatt is, de még más törvénybe ütköző cselekmények miatt is köröztetik országszerte.

— A leghasznosabb karácsonyi ajándék kétségkívül egy jó varrógép, mert az idő és a pénz megtakarítása által az maga magát hamarosan kifizeti. A világ egyetlenegy telepe sem szállítja ezen gépeket oly teljes minőségben és annyiféle különös czelokra, mint az egész földtekén ismert Singer társulat. Az eredeti Singer varrógépek valamennyi világhírlapokon a legnagyobb tiszteletdíjakkal lettek kiúntetve. Új levelek fűződtek ez évben is koszorujába, miután a strassburgi és a temesvári kiállításokon az arany éremmel lettek megkoronázva; ugy Prágában is a legnagyobb kitüntetésben: tiszteletdíj adományozásában részesült. Ha meggondoljuk, hogy ma már 10 millió eredeti Singer varrógép több van használatban, fölöslegessé is válik az ily elismerések felsorolása. A ki tehát a karácsonyi bevásárlásánál egy hasznos ajándékra veti a figyelmét, ne mulassa el a Neidlinger G. czéget Debreczen fútcza 2138. sz. fölkeresni, a hol egy ily gépre a legbiztosabb és legjobb kezeség nyújtatik. Mi biztosak vagyunk, hogy ezen üzlet megtekintése mindenkinek örömet nyújt, ha e gépeknek a csudával határos működési képességüket — megismerjük. Különös fölemelést érdemel még, hogy a Neidlinger G. czég a kevésbbé vagyonos községek irányában, a varrógépek kedvező feltételek melletti megszerzését is szem előtt tartja és hogy az alapos oktatást az ő begyakorolt személyzete által minden egyes vevőnek ingyenesen adja.

* Eljegyzés a koupében. A »Dél-magyarországi Közlöny« írja a következő érdekes történetet: »A tegnap délután Temesvárra érkezett vonat egyik koupéjában formális eljegyzés történt. És megpecsételte ezt az eljegyzést egy igen jól sikerült — pofon.

Egy önzetlen szemtanu, a ki szereti az eféle eseteket más emberekkel is közölni, lezállt Temesvárott a vonatról, mivelhogy itt volt dolga és ma délelőtt tisztelettel a redakcióban a — hirrel.

Sajna, mi nem hirdettünk még pályázatot »legeredetibb« hírekre, hát nem adhatunk a derék urnak semmiféle nyeredményt... Hanem megelégedett a régi szokásos vállveregetéssel is s biztosított bennünket, — hogy neki különös élvezetet nyújt, ha embertársait élelményeiről a lap útján értesítheti.

A dolog úgy történt, kezdé — hogy volt egy kis lány a koupében. Be volt kötve a kerek, kedves arczocska egy kék berliner kendővel, nagyon szép lány volt, nyulánk, karesu alak és egyedül utazott.

Ezenfelül voltak ottan: egy tisztos fekete öltözött öreg urnó, aki odaszegődött a magános kis lány mellé gárdedámul, aztán két fecsegő ur, akik a bekötött fejű kedves utitárat fixirozták, mire az igen haragos lett és sok akaratosságot és visszautasító meghotránkozást fejezett ki élénk, kék szemével, hátraszegett fejével és megvető mozdulataival.

Volt ott a szegletben egy harmadik ur is, a ki mindezt szótlanul és haragosan nézte. Ez az ur igen jól volt öltözve, szelíd, becsületes arczu volt, később megtudtam, hogy egy debreczeni kereskedő, a kinek igen jó neve van.

Szegednél a megkínzott kedves kis utas levetette kendőjét a fejéről. Gyönyörű fej volt; fekete íves szemöldöke és világos szöke haja, kék szeme, melyekkel parancsolóan tudott

nézni és a melyek a hozzáférhetetlenség haragjában égtek.

Azt mondta a feketébe öltözött öreg ur-nőnek: »Bemegyek az ebédlőbe, éhes vagyok.« A fixirozó vigécz-féle utána sietett és a koupé ajtajánál mondja a leánynak: »Kisasszony, kegyed varrónó, ugy-e bár? Haragos villámokat löveltek a fiatal leány szemei. »Az... csengett a hangja és elfordult. »Jöjjön velem«, szemtelenkedett az üldözője. »Vegyen nekem mértéket.« Visszafordult a megsértett leány: »Vegyen magának mértéket a nyakán Kozarek.«

Sarkon fordult és haragosan repült tovább, kaczagó embereket hagyva hátra, akik közé a harmadik komoly ur, a fiatal debreczeni kereskedő odatoppant. »Magyar ember maga?« — rivalt rá a leány sértőjére. »Na, mit gondolsz vele?« pipiskedett ez lábujjhegyen.

E z t.

És kapott egy csattanós pofont a kereskedőtől, aki boxirozó állásba vágta magát, azonban a pofon ütött gentleman rendőrért kiáltott. A csetepaté még tartott, a pofon még ott piroslott a vigécz-féle ur képén, a mikor a kis leány visszatért s ahogy megtudta a pofont, nagyon megijedt:

— Istenem, én miattam? — S reszketve huzódott be a koupéba.

A debreczeni kereskedő odaült mellé, bemutatta magát, a leány azonban tartózkodóan viselte magát, hidegen válaszolgatott. »Igazán varróleány kegyed?« kérdezte a kereskedő. »Igen.« »Hol tetszik lakni?« »Abonyban édes anyámnál.« »Szabad nekem oda menni?« — »Minek?«

A debreczeni kereskedő arcza kipirult, hosszasan nézett a szép, fiatal tiszta leányra és kérte, hogy mondja meg nevét.

A leány nem akarta.

— »Minek?« »Hogy megtalálhassam!«

A vonat ment, mendegélt, a kis lány barátságosabban nézett az olvadozó utitársra, egyszer csak azon vették észre magukat a koupéban, hogy — eljegyzést ülnek.

Mert mikor a kis varróleány idegenkedve azt kérdezte: »Minek akar ön engem megtalálni?« A fiatal kereskedő így felelt őszinte, becsületes hangon: »Megakarom mondani édes anyjának, hogy ilyen lányt keresem én.«

A leány egy darabig babralt a csipkéivel, aztán egyszer csak kicsuszott a száján a — neve:

— V. Anna . . .

Együtt utaztak vissza Abonyba, a hol a debreczeni kereskedő bizonyosan megmondta már a kis becsületes Anna anyjának, hogy ilyen leányt keresett ő.

Az öreg Szigeti megkomponálta »A csókon szerzett vőlegényt«, az élet azonban elő is adta a pofon n a l s z e r z e t t m e n y a s s z o n y t.

Apropos, a pofon! Azzal pedig az a vigécz-féle ur ismeretlen irányban — tovább zónázott.

Legujabb.

A tisztviselői fizetések emelése.

Az állami tisztviselők javadalmazásáról szóló törvényjavaslatot a kormány ő felsége elé terjesztette. — A javaslat még az ünnepek előtt le fog tétetni a ház asztalára.

Irodalom és művészet.

Könyv-ismertetés.

(»Kis Almanach« és »Tündérek között.«)

Gyermekkor mesés, tündérvilága mily szép vagy te s mily kicsinyek a te vágyaid. Egy darab kenyér a czirnos kéz vékony ujjacskái közé s egy mese a jó nagymama vagy »dada« ajkáról, s akkor már a boldogság teljes! Ha az est leszál, s a barátságos kis szobácskában fellobban a lámpa fénye, szülők, gyermekek oda ülnek körbe, karikába a kályha mellé, s úgy elhallgatják a — gyermekkel együtt a mesemondó »Maris« néni vagy »Sári« néni regéit, mintha annak minden szava igaz gyé-

mánt volna. Szépek is azok a mesék, csakhogy egy a baj, hogy nem minden egyes háznak van olyan mesemondója, mint az én általam említett »Maris« vagy »Sári« néni kik ősz ezüstös fürteikkel maguk is hasonlóak a »varázs-kastélyok« áldott jó anyókaikhoz, kik a fáradt vándorló királyfinak vagy szegény legénynek nemcsak omlós sütesű, »töppörtös« jó pogácsát, de sok és mindenféle varázs tárgyakat adnak ajándékba, ha azok oly bizalmasan szölitették őket, hogy: — Adjon Isten 'Csés jónapot drága jó Anyám! . . . Mondom én, azért nagy köszönettel tartoznak ugy a szülők mint a gyermekek Lampel Róbert fővárosi könyvkiadónak, a ki segíteni akarván e bajon, oly mesés könyveket adott ki, melyek változatoságuk, szingazdaságuk által nemcsak pótolják a »Maris« vagy »Sári« néni meséit, de érdekesség, költői tartalom dolgában jóval is felülmúlják azokat. Két mesés-könyvet adott ki a Lampel czég ez évben is. Az egyik Bánfi János, az ismert meseiről tollából származik s a »Tündérek között« című ez, a másikat pedig a »Kis Almanach« Bródy Sándor genialis fiatal írónk szerkesztette, még pedig husz kiváló író hozzájárulásával. A két érdekes mesés könyv közül, az értéke sbb mindenesetre a »Kis Almanach«, mely egészen páratlan a magyar ifjúsági irodalomban. »Duplex libelli dos est«, az az, mig fiatal gyermekeink megismerik belőle aktív íróink neveit, addig meg a nagyok arról vesznek belőle tudomást, hogy ifjúsági irodalmunk annyira fejlődött, miszerint »legnagyobb költőink méltónak tartják immár foglalkozni vele.« E pompás kiállítású könyvecskében Jókai Mórtól, Abonyi Árpádtól, Herczegh Ferencztől, Pósa Lajostól, Murai Károlytól, — Bródy S.-tól és még sok más, jeleseinktől vannak gyönyörűbbnél-gyönyörűbb regék. Gyöngyharmat rózsza virágszál, kristály-patak, rosszlelkű király, Tünder Szép Ilona, elátkozott királyi leány, aranyhajú princez, erdei manók, boszorkák, és még a mesevilág száz más rejtélyes alakja van e két könyvecskében megörökítve, melyeket még ráadásul színes, és nyomott képek számtalanjai ékitenek. E könyvek, melyek gyermekek számára a legszebb karácsonyi ajándékokat képezik, olcsó, áron szerezhetők be a Lampel-féle budapesti könyvkereskedő czég-nél. —

Cz.

CSARNOK.

Egy reporter jegyzőkönyvéből.

Írta: Jan Neruda.

Fordította: Ifj. Mórta Pál.

(Folytatás.)

Augusztus 3, délután.

Ugy aludtam, mint egy halott, vagy mivel a melegegedettség minden izgalmat elnyom, tehát mint egy egészen melegegedett ember Valyon mily hosszú ideig nyugodtak a lábaim? Az én foglalkozásomnál a szív, meg a fej különben sincs nagyon igénybe véve. Már fél négy! No itt van! Az ebédet már ismét elaludtam! Ehes vagyok? — Igen? Nem? — Nem! Maradok továbbra is itthon, kinyújtózkodom és — — Isten, milyen hangok! Honnét éppen most ez az ismert, ez a gyönyörű dal, melyet oly sokszor hallottam fiatalabb koromban? Ismerem ezen hangokat, ismerem ezen kesergő dallamot, a Sion néma rózsáját, mely ifju szívemet — a rég elmúlt időben — annyiszor töltötte el keserű fájdalommal!

Egy busongó héber nótá, melyet a héber nő gyermeke bölcsőjénél akkor énekelt, midőn feledni akarta a világ megvetését és

gyermeke szívébe nemzeti érzelmet akart beleoltani? És ki ez énekesnő? — Ki hitte volna, az én kékszemű szomszédnőm!

Kis gyermeket csucsujgat karjain és dalol, mintha altató dalával egy egész nemzetet akarna álomba elringatni! — Minél tovább nézem, arcza vonásain annál inkább kezdem felfedezni a tipikus keleti jelleget. És a Sion nótája! — Majd kérdezősködjünk utána. Hála azonban, hogy ismét újból kezdted dalodat! Lezárom szememeit és az Isten verje meg a »Sujt az átokját!« Már ismét reákezded a gajdolást, hogy az égnylá sujtana agyon! Jó kedvemnek vége! — Ehes vagyok? Igen, igen! Csak minél gyorsabban el a háztól!

Augusztus 4, este.

Várj, te kék szemű galambocská — ohó, hisz a galambocskáknak ugy-e nem is igen van kék szeme? Van vagy nincs — az egyre megy. Már korán reggel talpon voltam, kinyitottam az ablakot és felöltöztem, mintha kiszándékoznám menni. Majd aztán ismét bezártam az ablakot, leeresztettem a függönyt és leültem. Erre meg az átellenes ablak nyílt ki, ugy, hogy én egész kényelmesen bebámulhattam a vis-a-vis levő lakásba. Csak azon csodálkoztam, hogy a lakásban valami öregebb női személyt nem láthatam. Vagy talán árva gyermekek lettek volna? Most a gyermekkel bajlódik, lehajol a bölcsőre és ugy csucsujgatja a kis babát. Talán az a halvány kis baba nem is aludt az egész éjszaka sem és ápolónője ugy őrködött felette. Valószínűleg imádkozik fivérecskéjeért, vagy kis nővérecskéjeért, más-különbben nem térdelne oly sokáig mellette. Felém fordítja az arcát. — Istenem! Sir! Arczán gazdagon pergedeznek kék szemének gyöngyei! Mit? Az én arczomon is könnyecsek? Még csak ez hiányzott! Az én kiszáradt arczomnak nincs szüksége ily nedvesítőre, jó annak a vízvezeték vize is.

Nem, szomszédos virágocskám, én ezt ki nem állom és mégis — — Végre felszarította könnyeit, no de ideje is volt már, mert kicsi hűjjá, hogy én is reá nem kezdtem — — Valyon miért bámul oly szakadatlan az »utczára? Talán valamit vár, vagy, már szinte hinni kezdem, sokkal inkább valakit, kinek azon irányból kell jönnie.

Óvatosan kinyitottam ablakomat, nem vette észre. A jegyzőkönyv előttem fekszik, az író kezében. — Valyha mást is tudnék rajzolni, mint torzképeket! A levélhordó most fordul be a sarkon, tudom, az én számomra nem hoz semmit sem. — Ezt várta volna? Valóban megható, mily figyelemmel kíséri, a mint az egyik házból kilép és a másikban eltűnik.

Szegény virágocská, a te lakásodat már elkerülte! Felegyenesedett, észre vett engem és erősen elpirult; én nem kevésbé, ha nem tévedek. Az ablakot ismét bezárta és, fogadni mernék, ismét sirdogál! — Tóni innét kiköltözünk!

Észre sem vettem, hogy többé már nem egyedül vagyok szobámban. A tejes asszonyom hozta el a reggelimet, nevezetesen a mindennapi negy krajczár ára tejet, oly szép tejet, mint az ég, mely délen kéklik. Ma egész meglepétt viseletével. Mindenekelőtt mentegedődzött, ha netalán háborgatott volna? Ő kopogtatott, de én nem válaszoltam (máskor nem kopogtat és ma én voltam a süket). Aztán azon óhajának adott kifejezést, hogy ma egész különösen a tejet tejfelestől óhajtana adni.

Végre azt is kibökentette, hogy valami kérése volna hozzám, de nem a maga, hanem más valaki számára és pedig éppen a szomszédságomból. Már megijedtem, hogy könyöradományokat fog tőlem kérni, de, hála Istennek, nem tette azt.

A suszter kisasszony, a harmadik emeletről igen jól tudja, hogy az ur újságnál van. Primadonna óhajtana lenni. Tanítója ugyan még nem volt, de maga gyakorolja magát. A szülék tetőtől-talpig becsületes emberek és az anya arra kérne engemet, hogy este, mikor itthon volnék, engedném meg, hogy aleányával felkereshessen; én a legjobb tanácsot adhatnám nekik, hogy melyik uton haladjanak.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

A vetések állása Oroszországban. Szentpétervárról írják december hó 15-iki kelettel a következőket: Körülbelül egy hónapja annak, hogy a buza kivételét is megtiltották és minthogy most már a külforgalom gabonaművekből teljes szünetel, a vetésre is nagyobb gondot fordítanak, melynek nagy szerencsére az időjárás is kedvez és így remélhetőleg a nagy mulasztást némileg helyre lehet hozni. Az őszi vetéseknek használt területből november hó elején még csak 40—50 százalék volt bevetve, többnyire felületes munka mellett és már november hó végével a bevetett területet 65 százalékra és most 75—80%-ra becsülik. A korai vetések ritkábban keltek, néhol, főleg Dél-Oroszországban kielégítő, de a központi tartományokban főleg a hol legnagyobb foku az inség, Moszkva és a Volga vidékén gyengék; a későiek nagyobbára jól keltek, sőt helylyel-közzel erőteljesebbek. Általában véve az a vélemény, hogy Oroszországra nézve áldás volt a gabonakivétel megtiltása, mert így legalább van remény, hogy jövőre (tavaszszal) a szükségletnek megfelelő területet még bevethetik.

Kőbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.
December 19.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 kg-ron felüli súlyban) 44.—45.—. 2) Öreg közép (páronként 300—400 kg-ron felüli súlyban) 44.—44.50. 3) Fialat nehéz (páronként 320 kg-ron felüli súlyban) 45.—46.50. 4) Fialat közép (páronként 251—320 kg-ron, súlyban) 45.—45.50. 5) Fialat könnyű (páronként 250 kg-ig terjedő súlyban) 43.—44.50. II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronként 280 kg-ron felüli súlyban) 43.—44.50. 7) Közép (páronként 220—280 kg-ron, súlyban) 43.—44.—. 8) Könnyű (páronként 220 kg-ig terjedő súlyban) 41.—43.—. III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronként 260 kg-ron felüli súlyban) 44.—45.—. 10) Közép (páronként 220—260 kg-ron, súlyban) 43.50—44.50. 11) Könnyű (páronként 220 kg-ig terjedő súlyban) 42.—43.—. Sertés létszám: deczem. 18. napján volt készlet 133.276 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizlatni való sertés — — —, malacz (4—11 hónapos korban) felbajtatott 1663 drb.

Budapesti gabonatözsde. Deczem. 21-én. Buza tavaszra 11.33 pénz 11.35 áru, őszre — — pénz, — — áru. — Tengeri 1892 máj. — jun. 6.10 pénz, 6.12 áru. Zab tavaszra 6.44 pénz, 6.46 áru, őszre — — pénz, — — áru. — Káposztarepeze aug.—szept. 13.95 pénz, 13.— áru.

Debreczeni ingatlanok forgalma

a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál
f. évi nov. 5-től decz. 19-ig.

Márkus András és neje Kovács Appolonia veszik öz. Huszár Sándorné Szentpéteri Zsuzsanna téglás-kerti szőlőjét 250 frtért.

Kis Sándor és neje Huszár Julianna veszik Molnár Mihály és társai házat 1460 forintért.

Tóth Sándor és neje Tóth Sára veszik Kis Sándor és neje Huszár Julianna házat 760 frtért.

Lukács Gézáné Székely Amália veszi Varjas Istvánné Vértési Zsuzsanna és Kaszás Sándor házat ondódi földével 1000 frtért.

Balogh Julianna Iratosi Jánosné veszi Faragó Julianna Nagy Józsefné és társai házat 750 frtért.

Torma József veszi öz. Szövetési Józsefné Nagy Julianna házat 200 frtért.

Gerőczy Maria Besenyei Albertné veszi férje Besenyei Albert háza fele részét ajánlékozás címén 412 frt értékben.

Bereczki Péter és társai veszik Hegedűs György és társai házat 500 frtért.

Faragó György és neje Öri Erzsébet veszik Eizman József és Füzési Bertalan 6 boglyás banki kaszállóját 1000 frtért.

Rózsa Mihály és neje Radácsi Julianna

veszik Hubay Terézia ifj. Bészler Jánosné ondódi földét 600 frtért.

Takács Bálint és neje Laky Etelka veszik Kiss Mihály és neje Hajdu Julianna házat ondódi kaszáló földjével 3150 frtért.

Nagy Sándor és neje Tóth Julianna veszik Tóth Julianna Pesics Sándorné és Tóth Imre tőczős kerti szőlőjét 415 frtért.

Szabó Lajos és neje Nagy Julianna veszik Biró Mihály és neje Nagy Zsuzsanna házat 1145 frtért.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

10778.

1891.

Arlejtési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város területén az 1892-ik évben foganatosítandó utépitési munkáknak és a törvényhatósági utak kiépitett szakaszai fentartásához szükséges kőanyagok szállításának biztosítására írásbeli zárt ajánlati verseny-tárgyalás hirdettetik.

Az utépitési munkákra és az anyagok szállítására következő összegek vannak előirányozva.

A debreczeni, nagykarolyi ut 3392. f. méter hosszú szakaszának alapzatos kavicsos utak leendő kiépitése . . . . . 29,491 f. 88 kr

A debreczeni diószegi ut 1300 f. méter hosszú szakaszának ugyan ilyenmő kőpályával való ellátása . . . . . 12,891 f. 68 kr.

310 m³ kavics szállítása . . . . . 2,190 f. — kr.

150 m³ ut alapzati kőanyag szállításra . . . . . 825 f. — kr

együtt: 45,398 f. 56 kr.

A debreczeni diószegi ut esetleg rétegekben fejthető terméskő burkolattal is elláthatatik, a mely 12,831 f. 69 kr-ral van előirányozva.

Ezen burkolat előállítására vonatkozó ajánlatok is elfogadhatnak.

A fent elősorolt munkák együttesen vagy külön-külön adatkak ki.

A tervek, költségszámítások és vállalati feltételek a város mérnöki hivatalában megtekinthetők és a minta-anyagok is ugyanezen hivatalnál teendők le.

Bánatpénz a felvállalni szándékolt munkára előirányzott összegnek 5%-ja, mely készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlathoz csatolandó.

Az ajánlatban határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és azokat elfogadja.

Az ajánlatok az 1892. évi január hó 3-ik napjának d. e. 11 órájáig a polgármesteri hivatalhoz nyújtandók be, melyek is a városház kis termében január hó 4-ik napján d. e. 9 órakor nyilvánosan bontatnak fel.

Elkésve beadott vagy kellő bánatpénzzel felszerelve nem levő, távirati vagy oly ajánlatok, melyekben kétséget ébreszthető kifejezések fordulnak elő, — figyelembe nem vétetnek.

Kelt Debreczenben, 1891. december hó 14-én.

A városi tanács.

531

1—2

Rickl József Zelmos DEBRECZEN.

Ajánl friss töltésű ásványvizeket u. m. Bikszádi, Bártfai, Czigelkai, Csizi jod-Emsi Franzensbadi, **Gieshübli**, Gleichenbergi, Halli jod, Ivándai, Karlsbadi, Kissingeri, Rákóczy, Koritniczai, Krondorfi, Lipiki jod, Margit forrás, Marienbadi, **Mohai Ágnes** és **Stefánia** forrás, Parádi, Pállnai, Preblaui, Pymonth, aczél, **Screbenai** (Bosnia), **Guber** forrás. **Levico** és **Roncegnoi arsen** és **vastartalmuak**, Rohitschi, Selters, Salvator, Said-schitzai, Szolyvai, Szulini és Budai keserű vizeket.

Továbbá: 104

Lenkencze, olajban tört mindenféle festékeket és mindennemű

fűszerárukat

a legjutányosabb áron.

10778.

1891.

Arlejtési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város belterületén levő kőutak fentartásához és tovább építéséhez az 1892., 1893. és 1894-ik években szükséges kavics és burkolati kövek szállításának felvállalására az 1892-ik évi január hó 13-ik napján d. e. 10 órakor a városház nagytermében zárt ajánlati verseny-tárgyalás tartatik.

Szállítandó évenként körülbelül 600 m³ tört kavics 300³ kavicsos ut alapzathoz, 1000 m³ rétegekben fejthető, burkolathoz alkalmas terméskő, 10.000 drb. koczka és 20.000 drb. fejkő.

A három évi kőanyag szükséglet beszerzésére 54050 frt van előirányozva.

A fenti kőszállítások együttesen, vagy külön-külön is kiadhatnak, minélfogva az egyes anyag-nemek szállítására vonatkozó ajánlatok is elfogadhatnak.

A feltételek a város mérnöki hivatalában megtekinthetők és a vállalkozó pecsétjével ellátott minta-kövek az árlejtés megkezdéséig ezen hivatalnál teendők le.

Az ajánlatokban kiteendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és azokat elfogadja.

Bánatpénz 5%, mely készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlathoz csatolandó.

Az ajánlatok január hó 12-ik napjának d. u. 5 órájáig a polgármesteri hivatalhoz nyújtandók be, melyek is másnap 13-án d. e. 10 órakor a város nagytermében nyilvánosan bontatnak fel.

A feltételeknek meg nem felelő elkésve beadott távirati és oly ajánlatok, melyekben kétséget ébreszthető kifejezések fordulnak elő, figyelembe nem vétetnek.

Kelt Debreczenben 1891-ik deczember hó 14-ik napján.

A városi tanács.

532.

1—2

Leszállított árak!
 Leltározás alkalmából december 1-től kezdve
 az összes raktárunkon lévő
női ruhaszöveteket,
 FEKETE DIVATKELMÉKET IS,
színes mosó velezeket,
 TÉLI GYAPJU NAGYKENDŐKET,
 trikot derék és gyermek-ruhákat,
 valamint
 szőnyegeket
 Smyrna, Axminster, Brüssler, Tapestry és hollandi
SZÖNYEGEKET IS,
f ü g g ö n y ö k e t
 mélyen
leszállított áron
 árusítjuk el.

SZABÓ LAJOS FIAI
 DEBRECZEN, RÓZSATÉR.
 508. —14

NAGY KÉPES
ÁRJELEG-YZÉK
 ingyen és bérmentve.

Sternberg A. és Testvére
 Budapest, VII. Kerepesi-ut 36.
 Saját készítményű mindennemű
 VONÓS, VERŐS, FA- és RÉZ FUVÓ.
 HANGSZEREK és azok alkatrészei.
 Mindennemű hangszerek és zenélő-
 művek javítása és hangolása
 szakszerű pontossággal eszközöltetik.

HARMÓNIA RÓL
külföldi árjegyzék
 kérendő.

436 20-17

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém becses tudomására juttatni, hogy a hatvan-utcai

üveg-, porcellán- és tükör-üzletemet

a piac- és hatvan-utca Tóth Gyula-féle sarokházba, Szabó Zsigmond ur fűszerkereskedés, mellé helyeztem át.

Semmi költséget sem kimélve, azt a jelenkor igényeinek megfelelően rendeztem be, u. m.: asztali-, író- és függő salon lámpák, asztali üveg-készletek, bor-, viz-, sör-, liqueur-befőttes- s gyümölcsös talpas-tálak; porcellán- és majolika-étkezők; thea-, kávé-, mocca- és rósó-készletek; továbbá China ezüst disztárgyakkal stb. stb.

Különösen felhívom b. figyelmét az általam bevezetett csillár petróleumra, mely biztosság-, tisztaság- és égőképesség tekintetében az eddigiek valamennyiét felülmúlja, és a melynek literjét 24 kr-ával számítva — kívánatra, havi elszámolás mellett, saját edényeimben házhoz is szállítatom.

Nagyrabecsült pártfogásába ajánlva magamat vagyok

kiváló tisztelettel:

Lám Sándor.

512 6-6.

Karácsonyi, újévi és alkalmi ajándék-tárgyak nagy választékban.

DEBRECZENI és BUDWEISZI GYÁRTMÁNYÚ

agyagkályhák,

Dolhai, Chiznovizi, Nadrági és Friedlandi vaskályhák

fa- és szén-fűtésre,

szabályozható köpeny- és Meidingi-kályhák

acél vagy zománccos köpenynyel.

Legnagyobb raktár korcsolyákban:

HALIFAX, MERCUR, MATADOR és ROHONCZY

rendszerekben, sima pallirozott és állanyozott (nikl) kivitelben.

TENGERI-KÉZI-MORZSOLÓK

különféle rendszerek szerint.

Tánczos R.-féle szabadalmazott (patent) tűzmenteses betörés ellen biztosított

PÉNZSZEKRENYEK

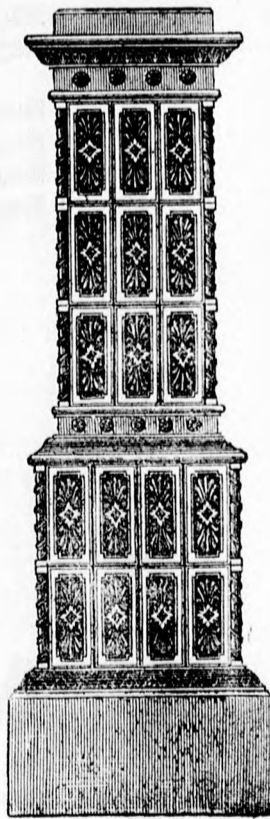
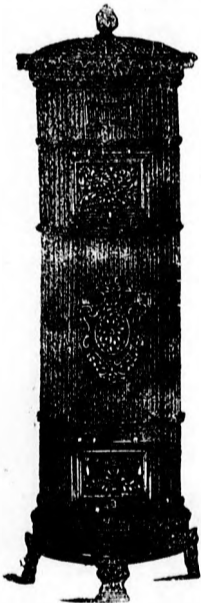
egyedüli képvisellete

TÓTH GYULA

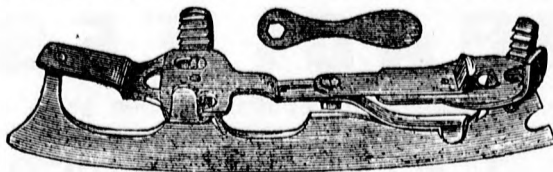
ELŐBB

TÓTH LAJOS és TÁRSA

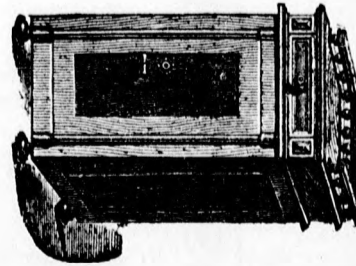
vasár-üzletében, Debreczenben, a városháza alatt.

478.

—14.

Politikai napilap rövid időn még nem volt
annyira felkarolva a közönség által mint a

MAGYAR HIRLAP

mely ez év áprilisében megindulva, már is
mindenki tudja, hogy a

Magyar Hirlap a leg tartalmasabb, legterjedelmesebb, teljesen független magyar napilap. A
Magyar Hirlap a valódi szabadelvűségért küzd és a
Magyar Hirlap semmi önző czélokot se szolgál, eszközeiben mindig tiszta, a miért is a
Magyar Hirlap minden sorában megbízható és föltétlenül hiteles. A
Magyar Hirlap naponként 16, 24, vagy 32 oldalon jelenik meg. Hetenkint a
Magyar Hirlap egy irodalmi, egy tanügyi és egy mezőgazdasági mellékletet ad A
Magyar Hirlap 10 aranyos havi pályadíjat tűzött ki ujdonságra, továbbá a
Magyar Hirlap 50 aranyat tűzött ki tárczára, 100 aranyat pedig novellára. Csak a
Magyar Hirlap előfizetői részesülnek abban a kedvezményben, hogy a »Kis Világ« című heti
képes gyermek mellékletet megkaphatják A
Magyar Hirlap karácsonyra nagy meglepetést forrai előfizetői számára, de a
Magyar Hirlap eme rendkívüli kedvezményeken kívül is figyelmet érdemel, mert a
Magyar Hirlap vezércikkeivel, közgazdasági rovatával egy lap se versenyezhet, a
Magyar Hirlap táviratai, értesülései, ujdonságai mindig a legújabbak, a
Magyar Hirlap rendelkezvén a legtöbb és legjelesebb bel- és külmunkatársakkal. A
Magyar Hirlap már december hónapban megkezdte Csiky Gergelynek közvetlenül elhunyt előtt
irt nagy regényét e czímen: »A válóper után.« Ezenkívül a
Magyar Hirlap még e hónapban egy érdekesítő francia regényt is megkezd. A
Magyar Hirlap főszerkesztője Horváth Gyula A
Magyar Hirlap h. szerkesztője Fenyő Sándor. A
Magyar Hirlap előfizetési ára 1 hóra házhoz hordva Budapesten, vagy vidékre küldve, bélyeg-
mentesen 1 frt 20 kr. negyedévre 3 frt 50 kr., félévre 7 frt, egész évre 14 frt.

A „MAGYAR HIRLAP“ kiadóhivatala.
IV., Granátos-utca 16.

VERSENY-REJTVÉNY.

Elsőm — szólt Benakiba: nincs a nap alatt, —
De mint a »régi« ellentéte megmaradt.
Utolsó — folyton van, s halad, bár elmarad,
Lesd meg háromszázhatvan és öt nap alatt.
S együtt? kívánja majd egy levéláradat,
Hogy ekkor megfejtöm, boldognak tudd magad.

MINDENKI, a ki a fenti rejtvény helyes megfejtését 1892. január hó 15-éig a

MAGYAR HIRLAP

czimű, kitűnően szerkesztett, teljesen független napilap, 1892. január—márczius negyedére
járó előfizetési díj (3 frt 50 kr.) melléklésével nevezett lap kiadóhivatalának (Budapest, Granátos
utca 16. szám) beküldi, a Magyar Hirlap karácsonyi ajándékát és

P Á L M A I I L K A

a bájos operette divának

„SZINPADI FESTÉK“

czimű nagyérdekű regényét diszkötésben kapja jutalmul.

A „Magyar Hirlap“ kiadóhivatala.

525 3-5